

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

zo 16. januára 2019*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Začatie a vykonávanie činností inštitúcií elektronického peňažníctva – Smernica 2009/110/ES – Článok 5 ods. 2 a 3 – Pravidlá týkajúce sa vlastných zdrojov – Vlastné zdroje vyžadované na vykonávanie činností, ktoré súvisia s vydávaním elektronických peňazí – Pojem ‚činnosti, ktoré súvisia s vydávaním elektronických peňazí‘ – Vydávanie elektronických peňazí v prospech predávajúceho v nominálnej hodnote prijatých finančných prostriedkov“

Vo veci C-389/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Najvyšší správny súd, Litva) z 21. júna 2017 a doručený Súdnemu dvoru 29. júna 2017, ktorý súvisí s konaním začatým na návrh

„Paysera LT“ UAB, predtým „EVP International“ UAB,

za účasti:

Lietuvos bankas,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: podpredsedníčka Súdneho dvora R. Silva de Lapuerta, vykonávajúca funkciu predsedníčky prvej komory, sudcovia J.-C. Bonichot, E. Regan (spravodajca), C. G. Fernlund a S. Rodin,

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomník: M. Aleksejev, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 27. júna 2018,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- litovská vláda, v zastúpení: R. Krasuckaitė, G. Taluntytė, V. Vasiliauskienė a D. Kriauciūnas, splnomocnení zástupcovia,
- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: H. Tserepa-Lacombe a A. Steiblytė, splnomocnené zástupkyne,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 4. októbra 2018,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: litovčina.

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 5 ods. 2 a článku 6 ods. 1 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES zo 16. septembra 2009 začatí a vykonávaní činností a dohľade nad obozretným podnikaním inštitúcií elektronického peňažníctva, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje smernica 2000/46/ES (Ú. v. EÚ L 267, 2009, s. 7).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci konania začatého na návrh spoločnosti „Paysera LT“ UAB, predtým „EVP International“ UAB (ďalej len „Paysera“), v súvislosti s rozhodnutím Lietuvos banko Priežiūros tarnyba (rada pre dohľad Banky Litvy), ktorým bola upozornená na nevhodné uplatnenie metód výpočtu vlastných zdrojov na niektoré platobné transakcie (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Právny rámec

Smernica 2009/110

- 3 Podľa odôvodnení 2, 7 až 9 a 11 smernice 2009/110:

„(2) Vo svojom preskúmaní smernice 2000/46/ES [Európskeho parlamentu a Rady z 18. septembra 2000 o začatí a vykonávaní činností a dohľade nad obozretným podnikaním inštitúcií elektronického peňažníctva (Ú. v. ES L 275, 2000, s. 39; Mim. vyd. 06/003, s. 343)], Komisia zdôraznila potrebu jej prepracovania, pretože pri niektorých z jej ustanovení sa domnievala, že bránia vzniku skutočného jednotného trhu so službami elektronického peňažníctva a rozvoju tejto ľahko použiteľnej služby.

...

- (7) Je vhodné zaviesť jasnú definíciu elektronických peňazí, aby bola technicky neutrálna. Táto definícia by sa mala vzťahovať na všetky situácie, kedy poskytovateľ platobných služieb vydáva predplatenú uchovanú hodnotu výmenou za peňažné prostriedky, ktorú možno použiť na platobné účely, pretože tretie osoby ju prijímajú ako platbu.
- (8) Definícia elektronických peňazí by sa mala vzťahovať na elektronické peniaze bez ohľadu na to, či sú uchovávané na platobnom zariadení vo vlastníctve majiteľa elektronických peňazí, alebo sú uchovávané vzdialene na serveri a spravované majiteľom elektronických peňazí prostredníctvom osobitného účtu pre elektronické peniaze. Táto definícia by mala byť dostatočne široká, aby sa nebránilo technologickej inovácii a aby boli zahrnuté nielen všetky produkty elektronického peňažníctva v súčasnosti dostupné na trhu, ale aj tie produkty, ktoré sa môžu vyvinúť v budúcnosti.
- (9) Režim dohľadu nad obozretným podnikaním inštitúcií elektronického peňažníctva by sa mal preskúmať a viac zosúladiť s rizikami, ktorým tieto inštitúcie čelia. Tento režim by sa mal takisto zjednotiť s režimom dohľadu nad obozretným podnikaním uplatňovaným na platobné inštitúcie podľa smernice 2007/64/ES [Európskeho parlamentu a Rady z 13. novembra 2007 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a ktorou sa zrušuje smernica 97/5/ES (Ú. v. EÚ L 319, 2007, s. 1)]. V tejto súvislosti by sa na inštitúcie elektronického peňažníctva mali podobne uplatňovať príslušné ustanovenia smernice 2007/64/ES bez toho, aby tým boli dotknuté ustanovenia tejto smernice. ...

...

(11) Je potrebné upraviť režim fungovania základného kapitálu spolu s prevádzkovým kapitálom na zabezpečenie primeranej úrovne ochrany spotrebiteľov a riadneho a obozretného fungovania inštitúcií elektronického peňažníctva. Vzhľadom na osobitosť elektronických peňazí by sa mal stanoviť dodatočný spôsob výpočtu prevádzkového kapitálu. Mala by sa zachovať úplná voľnosť konania dohľadu s cieľom zabezpečiť, aby sa s rovnakými rizikami zaobchádzalo rovnakým spôsobom pri všetkých poskytovateľoch platobných služieb, a spôsob výpočtu by mal naďalej pokrývať konkrétnu obchodnú situáciu danej inštitúcie elektronického peňažníctva. Okrem toho by sa malo prijať ustanovenie pre inštitúcie elektronického peňažníctva s požiadavkou viesť finančné prostriedky majiteľov elektronických peňazí oddelene od finančných prostriedkov inštitúcie elektronického peňažníctva určených na ostatné obchodné činnosti. Na inštitúcie elektronického peňažníctva by sa mali tiež vzťahovať požiadavky na účinný boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu.“

4 Článok 2 smernice 2009/110 s názvom „Vymedzenie pojmov“ stanovuje:

„Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

...

2. „elektronické peniaze“ sú peňažnou hodnotou uchovávanou elektronicky vrátane magnetického záznamu, predstavujúcou záväzok vydavateľa vystavený pri prijatí peňazí na účel vykonávania platobných transakcií v zmysle definície v článku 4 bode 5 smernice 2007/64/ES, prijímanou aj inými fyzickými alebo právnickými osobami, než je vydavateľ elektronických peňazí;

...“

5 Článok 5 uvedenej smernice, nazvaný „Vlastné zdroje“, stanovuje vo svojich odsekoch 2 a 3:

„2. Pokiaľ ide o činnosti uvedené v článku 6 ods. 1 písm. a), ktoré nesúvisia s vydávaním elektronických peňazí, požiadavky na vlastné zdroje inštitúcie elektronického peňažníctva sa vypočítajú podľa jednej z troch metód (A, B alebo C) uvedených v článku 8 ods. 1 a 2 smernice 2007/64/ES. Vhodnú metódu ustanovia príslušné orgány v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi.

Pokiaľ ide o činnosť vydávania elektronických peňazí, požiadavky na vlastné zdroje inštitúcie elektronického peňažníctva sa vypočítajú podľa metódy D stanovenej v odseku 3.

Inštitúcie elektronického peňažníctva majú vždy vlastné zdroje, ktoré sú vyššie alebo rovnaké ako súhrn požiadaviek uvedený v prvom a druhom pododseku.

3. Metóda D: vlastné zdroje inštitúcie elektronického peňažníctva na činnosť vydávania elektronických peňazí predstavujú aspoň 2 % priemeru dlžných elektronických peňazí.“

6 Článok 6 tej istej smernice, nazvaný „Činnosti“, stanovuje v odseku 1 písm. a):

„1. Inštitúcie elektronického peňažníctva sú okrem vydávania elektronických peňazí oprávnené vykonávať akúkoľvek z týchto činností:

a) poskytovanie platobných služieb uvedených v prílohe k smernici 2007/64/ES;“

7 Článok 11 smernice 2009/110, nazvaný „Vydávanie a zameniteľnosť“ stanovuje vo svojich odsekoch 1 a 2:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby vydavateľia elektronických peňazí vydávali elektronické peniaze v nominálnej hodnote pri prijatí finančných prostriedkov.

2. Členské štáty zabezpečia, aby vydavatelia elektronických peňazí na žiadosť majiteľa elektronických peňazí zamenili kedykoľvek a v nominálnej hodnote peňažnú hodnotu elektronických peňazí, ktoré vlastní.“

Smernica 2007/64/ES

- 8 Článok 4 smernice 2007/64/ES z 13. novembra 2007 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a ktorou sa zrušuje smernica 97/5/ES (Ú. v. EÚ L 319, 2007, s. 1), nazvaný „Vymedzenie pojmov“, stanovuje:

„Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

...

3. „platobnou službou“ je akákoľvek obchodná činnosť uvedená v prílohe;

...

5. „platobnou transakciou“ je úkon, ktorým je vklad, prevod alebo výber finančných prostriedkov, a to z podnetu platiteľa alebo príjemcu, bez ohľadu na akékoľvek súvisiace povinnosti medzi platiteľom a príjemcom;

...“

- 9 Článok 8 tejto smernice, nazvaný „Výpočet vlastných zdrojov“ vo svojich odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Členské štáty bez ohľadu na počiatočné kapitálové požiadavky stanovené v článku 6 požadujú, aby platobné inštitúcie mali neustále vlastné zdroje vypočítané podľa jednej z týchto troch metód určenej príslušnými orgánmi v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi:

Metóda A

Vlastné zdroje platobnej inštitúcie predstavujú sumu, ktorá sa rovná najmenej 10 % jej fixných prevádzkových výdavkov za predchádzajúci rok. V prípade, že oproti predchádzajúcemu roku nastala podstatná zmena v obchodnej činnosti platobnej inštitúcie, môžu príslušné orgány túto požiadavku upraviť. Ak platobná inštitúcia k dátumu výpočtu nepodnikala celý rok, požaduje sa, aby jej vlastné zdroje boli aspoň vo výške 10 % zodpovedajúcich fixných prevádzkových výdavkov predpokladaných v podnikateľskom pláne, ak príslušné orgány nepožadujú úpravu tohto plánu.

Metóda B

Vlastné zdroje platobnej inštitúcie predstavujú sumu, ktorá sa rovná aspoň súčtu týchto položiek vynásobených súčiniteľom veľkosti k stanoveným v odseku 2, pričom objem platieb (OP) predstavuje jednu dvanástinu celkovej sumy platobných transakcií, ktoré platobná inštitúcia vykonala v predchádzajúcom roku:

- a) 4,0 % z časti OP až do výšky 5 miliónov EUR

plus

- b) 2,5 % z časti OP nad 5 miliónov EUR až do výšky 10 miliónov EUR

plus

- c) 1 % z časti OP nad 10 miliónov EUR až do výšky 100 miliónov EUR
plus
- d) 0,5 % z časti OP nad 100 miliónov EUR až do výšky 250 miliónov EUR
plus
- e) 0,25 % z časti OP nad 250 miliónov EUR.

Metóda C

Vlastné zdroje platobnej inštitúcie predstavujú sumu rovnajúcu sa aspoň príslušnému ukazovateľu definovanému v písmene a), vynásobenú multiplikačným faktorom definovaným v písmene b) a súčiniteľom veľkosti k definovaným v odseku 2.

- a) Príslušný ukazovateľ je súčtom:
 - výnosových úrokov,
 - nákladových úrokov,
 - prijatých provízií a poplatkov a
 - iných prevádzkových výnosov.

Každá položka sa zahrnie do výpočtu so svojim kladným alebo záporným znamienkom. Pri výpočte príslušného ukazovateľa sa nesmú použiť mimoriadne alebo nepravidelné výnosy. Výdavky na zverenie činností tretej osobe môžu znížiť príslušný ukazovateľ, ak takéto výdavky znáša podnik, ktorý podlieha dohľadu podľa tejto smernice. Príslušný ukazovateľ sa vypočíta na základe výsledkov posledných dvanástich mesiacov na konci uplynulého účtovného roka. Príslušný ukazovateľ sa vypočítava za uplynulý účtovný rok. Vlastné zdroje vypočítané podľa metódy C však nesmú klesnúť pod 80 % priemernej hodnoty príslušného ukazovateľa za posledné tri účtovné roky. Ak nie sú k dispozícii údaje overené audítorom, môžu sa použiť odhadované obchodné údaje.

- b) Multiplikačný činiteľ je:
 - i) 10 % z časti príslušného ukazovateľa až do výšky 2,5 miliónov EUR;
 - ii) 8 % z časti príslušného ukazovateľa od 2,5 miliónov EUR až do výšky 5 miliónov EUR;
 - iii) 6 % z časti príslušného ukazovateľa od 5 miliónov EUR až do výšky 25 miliónov EUR;
 - iv) 3 % z časti príslušného ukazovateľa od 25 miliónov EUR až do výšky 50 miliónov EUR;
 - v) 1,5 % nad 50 miliónov EUR.

2. Súčiniteľ veľkosti k, ktorý sa používa pri metóde B a C, je:

- a) 0,5 ak platobná inštitúcia poskytuje iba platobnú službu uvedenú v bode 6 prílohy;
- b) 0,8 ak platobná inštitúcia poskytuje platobnú službu uvedenú v bode 7 prílohy;
- c) 1,0 ak platobná inštitúcia poskytuje niektorú z platobných služieb uvedených v bodoch 1 až 5 prílohy.“

10 Príloha smernice 2007/64, nazvaná „Platobné služby (článok 4 bod 3)“, obsahuje zoznam jednotlivých činností:

„1. Služby umožňujúce vklad hotovosti na platobný účet, ako aj všetky operácie vyžadované na fungovanie platobného účtu.

2. Služby umožňujúce výber hotovosti z platobného účtu, ako aj všetky operácie vyžadované na fungovanie platobného účtu.

3. Vykonávanie platobných transakcií vrátane prevodu finančných prostriedkov na platobný účet vedený u poskytovateľa platobných služieb užívateľa alebo u iného poskytovateľa platobných služieb:

- vykonávanie inkasa vrátane jednorazového inkasa,
- vykonávanie platobných transakcií prostredníctvom platobnej karty alebo podobného zariadenia,
- vykonávanie úhrad vrátane trvalých platobných príkazov.

4. Vykonávanie platobných transakcií, ak sa finančné prostriedky čerpajú z úverového rámca poskytnutého užívateľovi platobných služieb:

- vykonávanie inkasa vrátane jednorazového inkasa,
- vykonávanie platobných transakcií prostredníctvom platobnej karty alebo podobného zariadenia,
- vykonávanie úhrad vrátane trvalých platobných príkazov.

5. Vydávanie a/alebo nadobúdanie platobných nástrojov.

6. Poukazovanie peňazí.

7. Vykonávanie platobných transakcií, pri ktorých sa súhlas platiteľa s vykonaním platobnej transakcie udeľuje prostredníctvom akéhokoľvek telekomunikačného, digitálneho alebo IT zariadenia a platba sa vykoná prevádzkovateľovi telekomunikácií, systému IT alebo siete, ktorý koná iba ako sprostredkovateľ medzi užívateľom platobných služieb a dodávateľom tovaru a služieb.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

11 Paysera je spoločnosť založená podľa litovského práva, ktorá je držiteľkou povolení, ktoré jej udelila Lietuvos bankas (Banka Litvy), na vykonávanie činnosti inštitúcie elektronického peňažníctva a platobnej inštitúcie, na základe ktorých je oprávnená vydávať elektronické peniaze a poskytovať služby súvisiace s vydávaním týchto peňazí, ako aj iné platobné služby.

12 V nadväznosti na kontrolu činnosti Paysera vykonanú radou pre dohľad Banky Litvy, táto rada napadnutým rozhodnutím oznámila tejto spoločnosti upozornenie a vyzvala ju, aby ukončila porušovanie pravidiel výpočtu vlastných zdrojov inštitúcií elektronického peňažníctva.

13 Rada pre dohľad Banky Litvy totiž odmietla uznať za platobné služby, ktoré súvisia s vydávaním elektronických peňazí, nasledujúce služby uskutočňované žalobkyňou vo veci samej:

- platby (prevody), uskutočnené majiteľom elektronických peňazí z jeho účtu elektronických peňazí vedeného v inštitúcii elektronických peňazí, na účty tretích osôb vedené v úverových inštitúciách (ďalej len „služba I“),

- výber platieb za tovar a/alebo služby dodané alebo poskytované klientmi (hospodárskymi subjektmi) inštitúcie elektronického peňažníctva, ktorí sú majiteľmi účtov elektronických peňazí, od odberateľov, ktorí nadobúdajú takéto tovary alebo služby, ktorí sa nezúčastňujú systému elektronických peňazí (ďalej len „služba II“).
- 14 Keďže Vilniaus apygardos administracinis teismas (Krajský správny súd Vilnius, Litva) 13. januára 2016 zamietol žalobu podanú proti napadnutému rozhodnutiu, žalobkyňa vo veci samej podala odvolanie na Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Najvyšší správny súd, Litva).
- 15 Vnútroštátny súd si kladie otázku, či sa služby I a II majú kvalifikovať ako „služby, ktoré súvisia s vydávaním elektronických peňazí“.
- 16 Za týchto podmienok Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Najvyšší správny súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 5 ods. 2 v spojení s článkom 6 ods. 1 písm. a) smernice [2009/110] vykladať v tom zmysle, že za okolností, akými sú okolností v prejednávanej veci, sa má za platobné služby, ktoré súvisia (resp. nesúvisia) s vydávaním elektronických peňazí, považovať:

- a) platobná transakcia, ktorou sa na žiadosť (príkaz) majiteľa elektronických peňazí, ktorá je adresovaná inštitúcii elektronického peňažníctva (vydavateľovi), elektronické peniaze (zameniteľné finančné prostriedky) zamenené v nominálnej hodnote prevedú na bankový účet tretej osoby, a
- b) platobná transakcia, ktorou kupujúci (platiteľ) tovaru a/alebo služieb na príkaz predávajúceho zaplatí za tovar a/alebo služby tým, že prevedie (zaplatí) finančné prostriedky inštitúcii elektronického peňažníctva (vydavateľovi elektronických peňazí), ktorá po prijatí finančných prostriedkov vydá elektronické peniaze v nominálnej hodnote prijatých finančných prostriedkov v prospech predávajúceho (majiteľ elektronických peňazí)?“

O prejudiciálnej otázke

- 17 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 5 ods. 2 smernice 2009/110 má vykladať v tom zmysle, že služby poskytované inštitúciami elektronického peňažníctva v rámci platobných transakcií, ako sú tie vo veci samej, predstavujú činnosti, ktoré súvisia s činnosťou vydávania elektronických peňazí.
- 18 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že v súlade s článkom 5 tejto smernice sú inštitúcie elektronického peňažníctva povinné dodržiavať určité požiadavky na vlastné zdroje.
- 19 Predovšetkým z článku 5 ods. 2 a 3 uvedenej smernice vyplýva, že v prípade činnosti vydávania elektronických peňazí sa požadované vlastné zdroje inštitúcie elektronického peňažníctva vypočítajú podľa metódy D a musia predstavovať aspoň 2 % priemeru dlžných elektronických peňazí.
- 20 Naopak, v prípade činností, ktoré nesúvisia s vydávaním elektronických peňazí a ktoré z tohto dôvodu predstavujú platobné služby v zmysle článku 4 bodu 3 smernice 2007/64, sa požadované vlastné zdroje inštitúcie elektronického peňažníctva vypočítajú podľa jednej z troch metód (A, B alebo C) uvedených v článku 8 ods. 1 a 2 tejto smernice.
- 21 Z toho vyplýva, že vzhľadom na výšku vlastných zdrojov pripadajúcu na každú z týchto metód inštitúcia elektronického peňažníctva musí mať k dispozícii viac vlastných zdrojov, ak sú vypočítané podľa metódy A, B alebo C, než ak sú vypočítané podľa metódy D.

- 22 Preto treba konštatovať, že článok 5 ods. 2 a 3 smernice 2009/110 vytvára v súvislosti so službami viazanými na vydávanie elektronických peňazí výnimku z pravidiel týkajúcich sa vlastných zdrojov stanovených v smernici 2007/64, ak tieto služby súvisia s činnosťou vydávania elektronických peňazí.
- 23 Preto s cieľom určiť, či predmetné služby vo veci samej predstavujú činnosti, ktoré súvisia s vydávaním elektronických peňazí, je potrebné určiť, či sú vnútorne spojené s vydávaním alebo zameniteľnosťou elektronických peňazí.
- 24 Pojem „vydávanie elektronických peňazí“ nie je vymedzený v smernici 2009/110, pričom v jej článku 2 ods. 2 sa len spresňuje, že pojem „elektronické peniaze“ sa musí chápať ako peňažná hodnota uchovávaná elektronicky vrátane magnetického záznamu, predstavujúca záväzok vydavateľa vystavený pri prijatí peňazí na účel vykonávania platobných transakcií v zmysle definície v článku 4 bode 5 smernice 2007/64, prijímanou aj inými fyzickými alebo právnickými osobami, než je vydavateľ elektronických peňazí.
- 25 Článok 4 bod 5 smernice 2007/64 definuje platobnú transakciu ako úkon, ktorým je vklad, prevod alebo výber finančných prostriedkov, a to z podnetu platiteľa alebo príjemcu, bez ohľadu na akékoľvek súvisiace povinnosti medzi platiteľom a príjemcom. Okrem toho, ako vyplýva z článku 4 bodu 3 tejto smernice v spojení s prílohou uvedenej smernice, vykonanie platobných transakcií vrátane prevodu finančných prostriedkov na platobný účet predstavuje platobnú službu.
- 26 Okrem toho treba uviesť, že článok 11 ods. 2 smernice 2009/110 stanovuje povinnosť, aby vydavateľa elektronických peňazí na žiadosť majiteľa elektronických peňazí zamenili kedykoľvek a v nominálnej hodnote peňažnú hodnotu elektronických peňazí, ktoré vlastní.
- 27 V prípade pojmu „zameniteľnosť“, ktorý nie je definovaný v smerniciach 2007/64 a 2009/110, ide o zámenu elektronických peňazí v ich nominálnej hodnote a následné vyplatenie finančných prostriedkov na príkaz držiteľa elektronických peňazí. V tomto ohľade tieto smernice nevyžadujú, aby tieto finančné prostriedky boli vyplatené na účet držiteľa elektronických peňazí alebo na účet tretej osoby.
- 28 Keďže vydávanie elektronických peňazí bezpodmienečne a automaticky implikuje nárok na zameniteľnosť, pojem „platobná služba, ktorá súvisí s vydávaním elektronických peňazí“ zahŕňa tiež zameniteľnosť elektronických peňazí v zmysle článku 5 ods. 2 smernice 2009/110.
- 29 Platobná služba poskytnutá s cieľom umožniť zameniteľnosť nominálnej hodnoty elektronických peňazí preto predstavuje činnosť, ktorá súvisí s vydávaním elektronických peňazí.
- 30 S cieľom zistiť, či služby, o ktoré ide vo veci samej, predstavujú služby súvisiace s vydávaním elektronických peňazí, treba teda určiť, či poskytovanie týchto služieb vedie k vydaniu alebo zámene elektronických peňazí v rámci jednej a tej istej platobnej transakcie.
- 31 V prípade služby I ide o platobnú transakciu, pri ktorej inštitúcia elektronického peňažníctva na príkaz majiteľa elektronických peňazí zamení finančné prostriedky vo výške zodpovedajúcej ich nominálnej hodnote a prevedie ich na bankový účet tretej osoby.
- 32 Keďže finančné prostriedky sa zamieňajú iba s cieľom ich prevodu a v rámci jednej a tej istej transakcie, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, službu, akou je služba I, možno považovať za službu, ktorá súvisí s vydávaním elektronických peňazí v zmysle článku 5 ods. 2 smernice 2009/110.
- 33 V prípade služby II ide o transakciu, ktorou kupujúci tovaru alebo služieb na príkaz predávajúceho na tento účel prevedie finančné prostriedky inštitúcii elektronického peňažníctva, ktorá po prijatí týchto finančných prostriedkov vydá elektronické peniaze v prospech predávajúceho (majiteľ elektronických peňazí).

- 34 S výhradou overenia vnútroštátnym súdom služba, akou je služba II, tiež priamo súvisí s vydávaním elektronických peňazí, pretože prevod finančných prostriedkov vedie automaticky a v rámci jednej transakcie k vydaniu elektronických peňazí. Prevod finančných prostriedkov teda súvisí s vydávaním elektronických peňazí.
- 35 Vzhľadom na uvedené treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 5 ods. 2 smernice 2009/110 sa má vykladať v tom zmysle, že služby poskytované inštitúciami elektronického peňažníctva v rámci platobných transakcií, o aké ide vo veci samej, predstavujú služby, ktoré súvisia s vydávaním elektronických peňazí v zmysle tohto ustanovenia, ak tieto služby vedú k vydaniu alebo zámene elektronických peňazí v rámci jednej a tej istej platobnej transakcie.

O trovách

- 36 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článok 5 ods. 2 smernice 2009/110/ES zo 16. septembra 2009 o začatí a vykonávaní činností a dohľade nad obozretným podnikaním inštitúcií elektronického peňažníctva, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje smernica 2000/46/ES, sa má vykladať v tom zmysle, že služby poskytované inštitúciami elektronického peňažníctva v rámci platobných transakcií, o aké ide vo veci samej, predstavujú služby, ktoré súvisia s vydávaním elektronických peňazí v zmysle tohto ustanovenia, ak tieto služby vedú k vydaniu alebo zámene elektronických peňazí v rámci jednej a tej istej platobnej transakcie.

Podpisy